

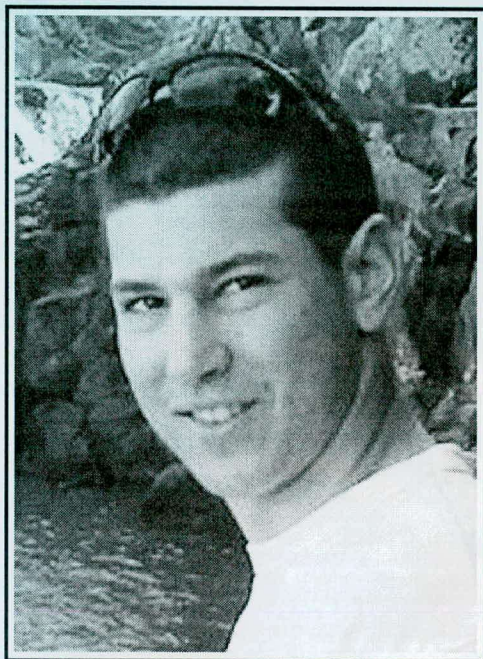


ארגון יד לבנים  
סניף ירושלים



עיריית  
ירושלים

## רב"ט ויצמן נאות ז"ל



רב"ט ויצמן נאות ז"ל  
בן 20 בנפלו

בן אילנה וחיים

נולד בקיבוץ טירת צבי

ב-ט' בשבט תשנ"א, 24/1/1991

התגייס ב-אוגוסט 2010

התגורר בירושלים

נפל בעת שירותו

ב-י"ט בניסן תשע"א, 23/4/2011

שרת בחטיבת גולני

יחידה: גדוד "גדעון" (13)

נקבר בהר הרצל, ירושלים

אזור: ד, חלקה: 07, שורה: 04, קבר: 05

הותיר הורים, אח ושתי אחיות

## קורות חיים

בנם של אילנה וחיים. נאות נולד בקיבוץ טירת צבי ביום ט' בשבט תשנ"א (24.1.1991). הוא בא לעולם בימים הראשונים של מלחמת המפרץ. אביו גויס לשרות מילואים כשאמו הייתה בחודש התשיעי להריון שלה ובגלל המלחמה הטילו סגר על היציאות הביתה. בקושי רב השיג אביו קיצור של מספר ימים במילואים וירד מהר החרמון כדי להגיע ללידה.

נאות, שכאחיו קיבל שם מספר תהילים ("בנאות דשא ירביציני", המתאים כל כך לקיבוץ) הצטרף לאחותו הגדולה מזמור ואחיו עשור. אחותו משגב נולדה שנתיים וחצי אחריו, אחרי שהמשפחה חזרה לירושלים.

נאות גדל בשכונת בקעה בבירה. שני ההורים עובדים בבית-אילנה כגננת במשפחתון וחיים כמתרגם, עיתונאי, וסופר. המשפחה פעילה בבית-כנסת "קהילת ידידה" בשכונה. "נאות זה שכולם עפוצים ב-6 בבוקר ורק הוא נראה רענן עם חיוך על הפנים, וכשאתה שואל את כולם איך הם ישנו, הם עייפים מדי בשביל לענות. ורק הוא עונה תמיד 'סוכר!'. כך המ"כ קהת אפיין את נאות בספר הזיכרונות שעמד לרשות המנחמים ב-"שבעה", וכך כל חבריו זוכרים אותו. נאות, חייל בגדוד 13 של גולני, מצא את מותו בטרם עת, זמן לא רב אחרי שסיים את ה-"מסלול".

נאות הצטיין ביחסי אנוש, וניחן ביכולת לא רגילה להבין ולהרגיש לנשמותיהם של הזולת. הוא היה ה-"דבק" בין חבריו ובבית, בתוך המשפחה, האיש שאסף את כולם, פייס בין נצים, וידע את ליבו של האחר. ביוצא מן הכלל לבחורים בגילו, הוא הפגין את רגשותיו ללא בושה ובחן רב. המשפט "אני אוהב אותך" היה שגור בפיו. מתאים אם כן שמשפחתו בחרה לחרוט על מצבתו את הפסוק "כל שרוח הבריות נוחה הימנו, רוח המקום נוחה הימנו"



ארגון יד לבנים  
סניף ירושלים



עיריית  
ירושלים

## רב"ט ויצמן נאות ז"ל

(אבות ג', י"ב).

נאות, כאחיו הגדולים, התחנך בב"ס יסודי "ממ"ד הרובע", שם הכיר את חבריו הצמודים ברק ועמוס. כשהגיע לתיכון "דרור" בכיתה ז', שם היה צוות מורים שידע להכיל ילדים עם קשיי למידה, קשב וריכוז, והוא החל בתהליך ארוך ומרשים של הצלחה בלימודים. אפשר שרגישותו לבעיותיהם של אחרים נבעה מחווייתו כילד שהתגבר על קשיים אלה.

בשעות הפנאי נאות הרבה לעסוק בספורט. בצעירותו הוא שיחק כדורסל בקבוצת "אליצור" בירושלים, קבוצה שהגיעה להישגים מרשימים. נאות נהג לומר שלמד המון ממאמניו וחבריו בקבוצה-איך לעבוד בצוות, להתחשב באחרים, לקבל וללמוד מכישלונות וטעויות. עם סיום לימודיו התיכונים הצטרף למכינה הקדם-צבאית "קשת יהודה" במושב קשת ברמת הגולן.

כצעירים רבים, נאות רצה בהתחלה להגיע ליחידה מובחרת, אך לאחר מחשבה החליט שיוכל לתרום יותר ב-"גולני". גם כשהגיע לבא"ח התכוון להצטרף ל-"סיירת גולני", אך היה כל כך מרוצה מהחברים שפגש בפלוגה שהחליט לוותר על הגיבוש ולהישאר עימם.

חבריו של נאות ציינו במיוחד את נכונותו תמיד לעזור לאחר. אולי מפני שידע שאביו היה חייל בודד, נאות לקח על עצמו להיות "אבא" לחיילים הבודדים בפלוגה. הוא עזר לתווך בינם לבין המפקדים, מסביר גם לאלה וגם לאלה מה הצד השני רוצה ומרגיש. הוא גם הזמין את החיילים הבודדים לביתו לארוחות שבת.

כפי שהמ"כ קהת כתב, "נאות זה להרגיש לא טוב או כאבים אבל לסיים את התרגיל עם הסוף הכי טוב שאפשר בלי לחשוב בכלל להתלונן. נאות זה להתבאס לא לצאת לתרגיל בגלל בעיה רפואית, מה שאחרים היו רוצים לעקוץ. זה לסחוב כוננות נגב מלאה במסע למרות שאחרים עושים אחרת".

לקראת סוף "המסלול" התחילו אצל נאות כאבי ברכיים וגם סבל מעוד כמה בעיות רפואיות קטנות ולא רציניות אך שמנעו ממנו להתאמן. בחודש מרץ 2011 הוא עמד לצאת לקורס מ"כים אך מפקדיו שכנעו אותו (לא בקלות) לצאת לחופשת מחלה כדי לטפל בבעיות אלה. תקופת ה-"גימלים" המשיכה עד חג הפסח, אז נאות נסע עם משפחתו, כמנהגם, לעשות את ליל הסדר עם חבריהם, משפחת וגנר, בזיכרון יעקב. ליל הסדר היה הלילה האחרון שהמשפחה בילתה איתו.

אחרי סיום החג נאות חזר עם אחותו משגב לירושלים, שם פגש שלושה חברים, עימם ירד לאילת לכמה ימי צלילה, ספורט שעסק בו ואהב. ביום השני לצלילה, כשהוא והחברים היו בעומק 28 מ', קרתה תקלה. למרות חילוץ מהיר וטיפול מסור ע"י צוות הרפואי בב"ח יוספטל באילת ואחר כך בי"ח רמב"ם בחיפה, נאות נפטר יומיים לאחר מכן, בשבת חול המועד, י"ט בניסן תשע"א (23.4.2011). משפחתו תרמה את אבריו והודות לכך שלושה חולים קיבלו חיים חדשים בזכותו. הוא הובא למנוחת עולמים בבית העלמין הצבאי בהר הרצל, ירושלים. הותיר הורים, אח ושתי אחיות.

לזכרו, משפחתו הקימה, בשיתוף פעולה עם "האגודה לקידום החינוך" (המנהל את תיכון "דרור" שם נאות למד ועוד מספר בתי-ספר ופנימיית) תוכנית "בנאות למידה", לעזרת תלמידים עם ליקויי למידה ובעיות קשב וריכוז. אפשר ללמוד עוד על תוכנית חשובה זו, וגם לתרום לה, באתר האינטרנט של "האגודה לקידום החינוך".

חברו עמוס סיכם את תכונותיו של נאות בהספד שנשא על קברו: "לא היה מקום שהיית



ארגון יד לבנים  
סניף ירושלים



עיריית  
ירושלים

## רב"ט ויצמן נאות ז"ל

נוכח בו ואיכשהו היה שם עצוב. לא היה מצב כזה. הייתה חשובה לך האווירה, ידעת תמיד להצחיק עם איזה פרצוף טיפשי או איזה שטות שהוצאת מהפה. גם כשעברת דברים קשים, ועברת, שמרת על ראש מורם, על אופטימיות ועל שמחת חיים שהערצנו בך ... היה לך לב עצום, כל בנאדם שדיברת אתו הרגיש את זה, את האכפתיות והאהבה שהייתה בך. כל כך הייתה חשובה לך ההצלחה שלנו, לפעמים יותר משל עצמך".